

Sv. Jan Nepomucký

16. Května

Svatý Jan Nepomucký je jeden z hlavních patronů české země. Narodil se kolem roku 1350 ve vesnici Pomuk. Dnes ji můžeme najít v jihozápadních Čechách, 33 km od dnešní Plzně pod názvem Nepomuk. Po studiích v Praze i Itálii se stal knězem. Byl vyhledávaným zpovědníkem.

Ve 14. století v českých zemích vládl král Karel IV. z rodu Lucemburků. Jeho vláda přinesla lidem mnoho dobrého. Po jeho smrti se však ujal vlády jeho lehkomyšlný syn Václav IV. Pořádal neustále hony a hostiny, staral se jen o svoji zábavu a vůbec mu nezáleželo na poddaných. Brzy se dostal do sporu s pražským arcibiskupem Janem z Jenštejna. Ten si k vyjednávání s králem přizval Jana z Nepomuku, vzdělaného, poctivého a odvážného kněze. Jan se stal arcibiskupovým spolupracovníkem a zároveň byl zpovědníkem královny Žofie, manželky Václava IV. Nebál se napomínat samotného krále, a tak brzy upadl v jeho nemilost a král se rozhodl, že se ho zbaví. Dal Jana pozvat na hostinu do královského paláce, kde ho zatkli a krutě mučili. Podle legendy chtěl vyzvědět na Janovi to, co mu královna při zpovědi svěřila. Jan odmítl zpovědní tajemství vyrazit a na následky krutého mučení zemřel. Jeho mrtvé tělo bylo vhozeno z Karlova mostu do Vltavy v místě, kde dnes stojí jeho socha. Tam kde Janovo mrtvé tělo vyplulo na hladinu se zjevilo pět zářivých hvězd, s kterými je Jan nejčastěji zobrazován jako se svatozáří. Symbolizují Janovy vlastnosti: mírnost, věrnost, pravdomluvnost, statečnost a spravedlnost. Dalšími jeho atributy jsou palmová mučednická ratolest a kříž v náručí. Svátý Jan Nepomucký je patronem zpovědníků, poutníků a šťastného návratu, lodníků a ochráncem proti povodním. Jeho sochy jsou často umístěny na mostech.

předsevzetí: Budu zachovávat tajemství svých kamarádů, aby i má tajemství zůstala skryta.

výzva: Zkuste každý den do deníku nakreslit jedno okénko komiksu, kterým ztvárníte tento příběh. Níže je ukázka z časopisu nezbeda.

1. socha na Karlově mostě

2. reliéf na Karlově mostě

3. Kostel sv. Jana Nepomuckého na zelené Hoře

Krále zajímalo jenom to, jak získat více majetku a moci. „Jsem král, mohu si dělat, co chci! Já budu rozhodovat, kdo se stane knězem a kam půjde,“ křičel a zlobil se.

16

To ale arcibiskup nemohl dopustit: „Potřebuji k sobě někoho, kdo rozumí zákonům, je poctivý a odvážný.“ Ihned napsal listinu, ve které jmenoval Jana Nepomuckého generálním vikářem, to znamená svým nejbližším pomocníkem.

17

Václava IV. ovládla zlost. Začal vymýšlet, jak by se arcibiskupovi a jeho pomocníkovi pomstil. Pozval je na svůj hrad do Prahy s výzvou: „Ukončeme naše spory, podepíšeme smlouvu o usmíření.“ Pozvání netušili, že je to lest.

22

S doprovodem dalších dvou kněží se oba dostavili ke králi. Čekali, že jim bude předložena k podpisu listina o smíru. Ale všechno bylo jinak. Král je okamžitě nechal všechny zatknout. Jedinému arcibiskupovi se podařilo uprchnout.

23